

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Olga Adam, Constantin Alerguș, Ion Arhiliuc, Andrei Harghel,

Interpret – Natalia Grigoriu,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, și de către reprezentantul legal al părții vătămate, Socolovschi Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26.12.2012, în cauza penală privindu-l pe

Butacov Andrei Victold, născut la 15.12.1967, originar din Rusia, or. Irkutsk, domiciliat în mun. Chișinău, str. Florilor, 16/2, ap. 28.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.03.2012 - 02.08.2012

Instanța de apel: 04.09.2012 - 26.12.2013

Instanța de recurs: 04.03.2013 - 30.04.2013

Procedura de citare a fost legal executată.

În ședință s-au prezentat:

Procurorul Dumitru Graur, care a susținut recursul în sensul declarat și a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26.12.2012, cu menținerea sentinței judecătorești Buiucani, mun. Chișinău din 02.08.2012, fără modificări, deoarece apelul a fost greșit admis.

Reprezentantul legal al părții vătămate, Socolovschi Vladimir, a susținut recursurile înaintate, solicitând casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26.12.2012, cu menținerea sentinței judecătorești Buiucani, mun. Chișinău din 02.08.2012, fără modificări.

Inculpatul Butacov A. și avocatul acestuia, Galina Balaban, au solicitat respingerea recursurilor declarate și s-au pronunțat pentru menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26.12.2012.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 02.08.2012, Butacov A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 251 CP, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ce constituie 30.000 (treizeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activitatea de administrator în orice tip de societăți ori instituții, pe un termen de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă înaintată de Socolovschi V., reprezentantul legal al părții vătămate, în partea încasării prejudiciului moral, a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Butacov A. în beneficiu lui Socolovschi V., cu titlu de prejudiciu moral suma de 15.000 (cincisprezece mii) lei, iar în rest, cererea s-a respins ca nefondată.

Acțiunea civilă înaintată de Socolovschi V., în partea încasării prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului și felurilor despăgubirilor să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Măsura de reprimare – obligația de a nu părăsi localitatea, stabilită inculpatului, se va menține pînă la intrarea sentinței în vigoare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, că inculpatul Butacov A., activînd în calitate de administrator la SRL „Jackpot Sistem” în perioada dintre 22.11.2010 - 12.03.2011, fiindu-i date spre păstrare 20 de aparate de joc de model „Scorpions” a.f. 2005, ce se aflau în încăperea situată pe str. Calea Ieșilor 5, ap. 49 și asupra cărora a fost pus sechestrul la 19.11.2010, prin procesul-verbal nr. 012-98/10, întocmit de executorul judecătoresc, Rotaru V., în cadrul procedurii de executare a titlului executoriu nr. 2-185/09, emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, acționînd cu intenție directă și avînd scopul de a se eschiva de la plata sumelor datorate, fiind preîntîmpinat de răspunderea penală pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor sechestrate, a substituit aceste bunuri cu alte 20 de aparate de joc de același model, într-o stare de uzură mai avansată, deteriorate, fără unele părți componente, care fiind prezentate la 12.03.2011 la SRL „Auction Hause”, în vederea realizării lor, nu au fost preluate de executorul judecătoresc, pe motiv că nu erau realizabile, fapt prin care i-a cauzat lui Socolovschi V., un prejudiciu material considerabil în valoare de 165 854 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzută de art. 251 CP, cu elementele constitutive, *substituirea bunurilor sechestrate, săvîrșite de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, în care acesta a invocat că, pe parcursul examinării cauzei penale nu s-a constatat existența faptei infracționale,

iar învinuirea adusă nu este bazată pe probe pertinente, concludente și utile care ar indica nemijlocit la faptul substituirii aparatelor de joc și a persoanei care se face vinovată de presupusa substituire a acestora.

De asemenea, s-a menționat că, partea acuzării nu a demonstrat prin careva probe faptul substituirii celor 20 de aparate de joc de model Scorpions, adică faptul substituirii bunurilor puse sub sechestru, în genere nu a fost demonstrat.

Inculpatul a mai reținut că, în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată s-a stabilit cu certitudine, că executorul judecătoresc V. Rotaru, la întocmirea procesului-verbal de punere sub sechestru, a încălcat prevederile alin. (2) art. 118 a Codului de executare, aceasta nu a efectuat nici fotografierea, filmarea sau identificarea în careva alt mod al bunurilor, pentru ca acum să fie posibil de stabilit faptul substituirii celor 20 de aparate de joc. Mai mult ca atât, executorul judecătoresc a încălcat și alte norme legale, deoarece la întocmirea procesului-verbal de sechestru nu a fost invitat interpretul, odată ce Butacov A. nu posedă limba de stat, iar procesul-verbal respectiv a fost întocmit în limba română.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26.12.2012, s-a dispus admiterea apelului inculpatului Butacov A., s-a casat sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02.08.2012 și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia, în conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 1) CPP, Butacov A. a fost achitat în baza art. 251 CP, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și potrivit art. 196 alin. (5) pct. 2) CPP, măsura preventivă - obligația de nepărsire a localității - aleasă în privința lui Butacov A., a încetat de drept.

De asemenea, s-a dispus și respingerea acțiunii civile înaintată de către Socolovschii V.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța a menționat că, Butacov A. nu cade sub incidența subiectului infracțiunii prevăzute de art. 251 CP, deoarece în pct. 14) al Comentariului la acest articol, se prevede expres, că *„despre punerea bunurilor sub sechestru executorul judecătoresc întocmește lista de inventariere, copia căreia se înmânează contra semnătură, în cazul punerii sub sechestru a bunurilor aflate pe teritoriul întreprinderii - reprezentantului administrației”*.

Din conținutul copiilor carnetului de muncă a inculpatului, anexate la materialele dosarului se constată că, Butacov A. a fost angajat la SRL „Jackpot Sistem” la 22.11.2010, adică la momentul întocmirii procesului-verbal nr. 012-98/10 din 19.11.2010 (f.d. 23) el nu era angajat oficial al întreprinderii respective.

În asemenea circumstanțe, instanța a constatat încălcarea prevederilor art. 115 alin. (2) al Codului de Executare RM, potrivit căruia sechestrarea bunurilor debitorului persoană juridică se efectuează în prezența administratorului, a reprezentantului acestuia sau a unei persoane cu funcție de răspundere a debitorului.

Instanța de fond a făcut referire la împuternicirile verbale ale patronului SRL „Jackpot Sistem”, ceea ce contravine stipulărilor legale citate supra. Instanța de fond a concluzionat că, din textul normei art. 251 CP, rezultă și situația când *„subiect al infracțiunii poate fi nu numai persoana oficială a societății, ci și persoana căreia i-au fost încredințate spre păstrare bunurile”*, ceea ce în opinia instanței de apel, nu poate servi ca temei pentru a-1 recunoaște pe inculpat subiect al infracțiunii în cauză.

Colegiul a mai reținut că executorul judecătoresc, cunoscând despre faptul că Butacov A., este vorbitor de limba rusă, care nu vorbește și nu cunoaște limba de stat, 1-a impus să semneze procesele-verbale de aplicare a sechestrului, fără a-i asigura prezența unui translator pentru traducerea conținutului proceselor-verbale întocmite în limba de stat și fără a-1 preîntâmpina de răspundere penală concret în baza art. 251 CP, astfel încălcându-se principiul limbii de procedură și dreptului la interpret.

De asemenea, Colegiul a menționat că nu este cert dovedită nici latura obiectivă a infracțiunii incriminate lui Butacov A., care, conform învinuirii se realizează prin acțiuni intenționate de substituie a bunurilor transmise la păstrare sub semnătură persoanei responsabile. Colegiul consideră că s-a stabilit cu certitudine că executorul judecătoresc Rotaru V. la întocmirea procesului-verbal de sechestru a încălcat prevederile al. (2) art. 118 Cod de Executare, care prevede că *„în procesul-verbal de sechestru se enumera obiectele și documentele sechestrate, indicându-se numărul, măsura, greutatea lor, genul, elementele de individualizare, gradul de uzură și pe cât este de posibil, valoarea lor”*. Astfel, în actele de punere sub sechestru a aparatelor de joc, printr-o singură frază au fost descrise zece aparate de joc și anume: *„Aparat de joc, Scorpions, a.p. 2005, 10 (zece), lucrează”*.

Din conținutul acestui proces-verbal instanța de apel a reținut, că nu sunt indicate careva semne distinctive ale aparatelor puse sub sechestru, nu a fost efectuată fotografierea, filmarea sau descrierea ce ar permite identificarea bunurilor sechestrate ca ulterior să fie posibil de stabilit faptul substituirii celor 20 de aparate de joc, necătfînd la faptul, că conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 12.09.2011, fiecare aparat avea număr de înregistrare aplicat de uzina producătoare. Cu atât mai mult că în procesul-verbal de sechestru, întocmit la 10.03.2009 de un alt executor - Popa A. (f.d. 112, vol. I), prin care fusese deja sechestrate cele 20 aparate de joc, este stabilit că uzura acestor aparate încă în anul 2009 constituia 70%.

Colegiul a reținut că examinarea aparatelor de joc de către expert a început la 09.01.12 și a continuat pînă la 01.03.12, iar Butacov A. a fost eliberat din funcție cu 7 luni înainte - la 31.05.2011. În asemenea circumstanțe, instanța a constatat că partea acuzării nu poate face referire la raportul respectiv de expertiză, ca la o probă

care ar fi dobândită în mod legal, cu participarea inculpatului. Potrivit art. 8 alin. (2) CPP, „nimeni nu este obligat să dovedească vinovăția sa”, iar alin. (3) al aceluiași art. stipulează că „concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în foavoarea inculpatului”.

Fiind stabilite circumstanțele sus-menționate, colegiul a constatat că nu este dovedit faptul substituirii de către inculpatul Butacov A. a celor 20 de aparate de joc, puse sub sechestru de către executorul judecătoresc Rotaru V. prin procesul-verbal întocmit la 19.11.2010.

6. Nefiind de acord cu decizia în cauză, acuzatorul de stat și reprezentantul legal al părții vătămate, Socolovschi V., au atacat-o cu recursuri ordinare.

Procurorul a solicitat admiterea recursului înaintat, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței judecătorești Buiucani, mun. Chișinău din 02.08.2012, fără modificări, iar în motivarea cerințelor sale, a menționat, că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii și acesta este expus neclar.

Subsidiar, procurorul invocă că, instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor, care confirmă incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 CP, iar constatările instanței de apel prin care s-a ajuns la concluzia că Butacov A., nu poate fi subiect al infracțiunii incriminate, urmează a fi apreciate critic de instanța de recurs.

În drept, recursul procurorului este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

În recursul declarat de reprezentantul legal al părții vătămate, Socolovschi V., se solicită admiterea recursului, cu casarea deciziei instanței de apel, și menținerea în vigoare a sentinței judecătorești Buiucani, mun. Chișinău din 02.08.2012, fără modificări, dat fiind faptul că recurentul consideră, că instanța de apel incorect și neîntemeiat a ajuns la concluzia de a dispune achitarea inculpatului în baza art. 251 CP, admițând astfel o eroare gravă de drept ce urmează a fi corectată de instanța de recurs.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

7. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acestea urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a sentinței, pentru următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) CPP, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Călăuzitoare în acest sens sunt și prevederile pct. 18 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 9 din 30.10.2009, cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală, în care se menționează că, instanța de recurs, la examinarea acestuia, verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Chestiunea dacă fapta este constatată conform legii este un temei de drept, deoarece privește încadrarea juridică dată faptei săvârșite, astfel ea cade sub controlul instanței de recurs, pentru care fapta nu poate fi privită ca fiind stabilită atunci când se constată ilegalități.

Conform art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 CPP, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

Judecând apelul, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție greșită de achitare a inculpatului Butacov A., de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 CP, care este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședința de judecată a primei instanțe în condițiile art. 100 alin. (4) CPP și, just apreciate potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora instanța de fond, în condițiile legii, a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând legal la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Butacov A., de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de recurs, menționează că prima instanță, a constatat și a motivat argumentat că, partea acuzării a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului în cele incriminate și, astfel, corect a concluzionat, că fapta imputată acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 251 CP și, întemeiat a pronunțat sentința de condamnare, referindu-se la probele invocate de procuror în sprijinul acuzării, care au constituit obiectul cercetării judecătorești și, în sensul art. 94 CPP, nu au fost contestate de către partea apărării în condițiile legii, la etapele respective ale procesului penal.

Astfel spus, argumentele instanței de apel, precum că instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor verificate în ședința de judecată – sunt

neîntemeiate, deoarece din materialele cauzei rezultă, că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv cu expunerea argumentată asupra tuturor probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și, just, a apreciat critic declarațiile inculpatului Butacov A, care a negat vinovăția sa, or, nerecunoașterea vinovăției de către acesta este un drept al lui, odată ce cumulul întregului probatoriu în cauză, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Mai mult, Colegiul penal lărgit, consideră greșită concluzia instanța de apel, precum că inculpatul nu cade sub incidența subiectului infracțiunii prevăzute de art. 251 CP.

Or, pornind de la dispoziția normei art. 251 CP, componența de infracțiune în baza nomei respective există în cazul când însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tăinuirea bunurilor, sechestrate sau confiscate ori utilizarea lor în alte scopuri, a fost săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

Potrivit rechizitoriului Butacov A. a fost învinuit de *substituirea bunurilor sechestrate, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor*, infracțiune prevăzută de dispoziția art. 251 CP.

Prin „substituire” se are în vedere înlocuirea bunurilor sechestrate sau confiscate, care sunt determinate individual, prin substituenți, adică prin bunuri care au proprietăți asemănătoare.

Din textul dispoziției art. 251 CP, rezultă că subiectul infracțiunii poate fi orice persoana fizică responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani și căreia i-au fost încredințate bunuri sechestrate sau confiscate ori care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

Or, legiuitorul nu a condiționat existența infracțiunii respective, de vreo calitate specială a subiectului infracțiunii, fapta poate fi comisă de orice persoană, căreia i-au fost încredințate bunurile sechestrate spre asigurarea integrității lor, astfel încât, instanța de apel, eronat a interpretat prevederile legislative sub acest aspect, statuînd asupra faptului că subiectul infracțiunii prevăzute de art. 251 CP, trebuie să fie persoana oficial angajată a societății a căror bunuri sunt supuse sechestrului.

Instanța de recurs consideră că instanța de apel, a interpretat eronat calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 251 CP, dat fiind faptul că legiuitorul prin sintagma *„persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri”* are în vedere orice persoană care a atins vârsta de 16 ani și căreia i-au fost încredințate spre păstrare bunurile puse sub sechestr.

Din materialele cauzei, se reține că, potrivit procesului-verbal nr. 012-98/2010 din 19.11.2010, Butacov A., fiind preîntîmpinat de răspunderea penală în baza art.

251 CP, a semnat procesul-verbal respectiv și și-a asumat responsabilitatea pentru păstrarea celor 20 de aparate de joc de model „Scorpions”, asupra cărora a fost pus sechestrul de executorul judecătoresc Rotaru V.

În opinia Colegiul penal lărgit, faptul că Butacov A., la 19.11.2010, nu era angajat oficial al întreprinderii SRL „Jackpot Sistem”, la momentul efectuării sechestrului asupra bunurilor întreprinderii respective, nu exclude răspunderea penală a dînsului și nu poate fi interpretat în favoarea inculpatului, dat fiind că atît norma art. 115 alin. (2) din Codul de Executare, la care face trimitere apărarea, cît și dispozițiile art. 251 CP, prevăd că subiect al infracțiunii respective poate fi și persoana căreia i-au fost încredințate spre păstrare bunurile puse sub sechestrul. Comparînd textul dispoziției normei vizate cu alin (2) art.115 Cod de Executare, Colegiul reține că norma penală cuprinde un cerc mai larg de persoane ca subiect al infracțiunii prevăzute de art. 251 CP. Această normă penală stabilește fapta infracțională, pe cînd art. 115 Cod de Executare, reglementează procedura de executare a urmărilor faptei, inclusiv și infracționale.

Totodată instanța de apel nu a reținut că art. 115 alin.(2) Cod de Executare, face trimitere la un alt articol - 111 Cod de Executare, prin care se instituie mai multe reguli de sechestrare a bunurilor debitorului ca persoană juridică.

Cu referire la argumentul că, inculpatul nu poate fi subiect al infracțiunii prevăzute de art. 251 CP, Colegiul menționează că, prin prisma legislației civile, și anume, a art. 679 din Codul civil, orice contract se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privitor la toate clauzele lui esențiale.

În aceeași ordine de idei, art. 58 alin. (3) din Codul muncii, prevede că, în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcție de răspundere din unitate, abilitată cu angajarea personalului.

Astfel, din acest punct de vedere, corect instanța de fond a conchis că, norma art. 251 CP, prevede că subiect al infracțiunii respective poate să fie nu doar persoana care reprezintă oficial societatea, ci și o altă persoană căreia i-au fost încredințate spre păstrare bunurile asupra cărora a fost pus sechestrul.

Mai mult, în cadrul ședinței de judecată inculpatul nu a negat faptul că se afla la locul de muncă, îndeplinind funcția de administrator, a fost telefonat, la 19.11.2010, de patronul SRL „Jackpot Sistem” și a fost chemat în sala de jocuri amplasată în str. Calea Ieșilor nr. 5, ap. 49, deoarece a venit executorul judecătoresc Rotaru V., pentru a pune sechestrul pe bunurile societății, iar cînd a fost prezent la fața locului, a fost înștiințat de către executor că s-a pus sechestrul pe cele 20 de aparate de joc de model „Scorpions”, care se aflau acolo, el semnînd procesele-

verbale, care dovedesc aceasta, și fiind, totodată, preîntâmpinat pentru răspunderea ce o poartă în caz de înstrăinare, deteriorare sau schimbare a bunurilor sechestrate.

Deci, inculpatul cu bună credință a acționat din numele societății, fiind împuternicit verbal de patron, pentru a semna procesul-verbal de punere a sechestrului pe aparatele de joc menționate. Faptul că inculpatul executa la acel moment atribuții de administrare a bunurilor anume și confirmă ordinul directorului din 22.11.2010.

De asemenea, întemeiată se consideră și concluzia instanței de fond, cu privire la respingerea poziției părții apărării, precum că procesul-verbal de punere a sechestrului este lovit de nulitate, deoarece executorul judecătoresc nu a efectuat fotografierea, filmarea sau identificarea în careva alt mod a aparatelor de joc și nu a specificat careva elemente de individualizare a fiecărui aparat de joc în parte. Sub acest aspect, instanța de fond a conchis asupra netemeinicii acestei poziții, din motiv că, potrivit raportului de expertiză nr. 578/12 din 16.03.2012, expertul a confirmat că, de la aparatele respective lipsește tăblița cu parametrii tehnici ai utilajului, doar fiind vizibile urmele acestor tăblițe. Astfel, în coroborare cu celelalte probe prezentate de acuzare, se confirmă versiunea acesteia, că fapta prejudiciabilă s-a realizat prin înlăturarea plăcuțelor cu parametrii tehnici a aparatelor și înlocuirea acestora cu coli de hârtie A4, pe care erau indicați alți parametri.

Colegiul penal lărgit, specifică că, una din condițiile esențiale care trebuie întrunite pentru a fi în prezența componentei de infracțiune prevăzute de art. 251 CP, este faptul că procedura de punere a sechestrului asupra bunurilor să fie legal întocmită, ceea ce s-a respectat de executorul judecătoresc Rotaru V., la întocmirea procesului-verbal respectiv.

Suplimentar la aceste argumente, Colegiul penal consideră că sentința primei instanțe necesită a fi menținută, avînd în vedere că, la judecarea cauzei în fond au fost apreciate la justa valoare toate probele administrate, care fiind supuse unei cercetări nemijlocite și minuțioase, întemeiat au permis concluzionarea asupra existenței în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 251 CP, adică *substituirea bunurilor sechestrate, săvîrșite de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri*, și anume s-a bazat pe:

- declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, Socolovschi Vl., care a declarat că în urma hotărîrii instanței de judecată s-a dispus încasarea de la SRL „Jackpot Sistem” în beneficiu fiului său, prejudiciu material în sumă de 165854 lei, care pînă la moment nu a fost executată, din care considerente s-a aplicat sechestrul pe 20 de aparate de joc ale societății respective. Însă, dat fiind faptul că aparatele sechestrate i-au fost încredințate spre păstrare lui Butacov A., acesta a schimbat locul lor, iar după care a schimbat și aparatele de joc menționate, cu altele a căror

uzură depășea 70% și care erau imposibil de realizat, astfel partea fiind prejudiciată considerabil prin acțiunile lui Butacov A.;

- declarațiile martorului Rotaru V., care activează în calitate de executor judecătoresc și care a declarat, că debitorul SRL „Jackpot Sistem” a ridicat bunurile sechestrate din încăperea de pe strada Calea Ieșilor 5, ap.49, fără a o informa, necătfînd la faptul că în momentul cînd au fost sechestrate bunurile menționate, reprezentantul debitorului a fost preîntîmpinat pentru răspunderea ce o poartă în caz de înstrăinare, deteriorare sau schimbarea bunurilor. Ulterior, la data de 12.03.2011, s-a prezentat o persoană din partea societății nominalizate, care a adus 20 de aparatele de joc de model „Scorpions”, la SRL „Auction Hause”, în vederea realizării lor, însă nu au fost preluate de executor judecătoresc, pe motiv că erau deteriorate și nu funcționau, pe cînd bunurile sechestrate erau în stare bună, toate funcționau în sălile de joc;

- declarațiile martorului Mîrzac Dumitru, care a declarat, că activează în calitate de manager la SRL „Auction House”, care se ocupă cu vînzarea bunurilor sechestrate. Aproximativ în luna martie 2011, cînd de el s-a apropiat executorul judecătoresc V. Rotaru, care i-a comunicat, că în scurt timp urmează să se prezinte un debitor cu bunuri sechestrate, și anume, cu 20 de aparate de joc, care urmează a fi depozitate și realizate. În scurt timp a venit un camion în care se aflau aparate de joc, ce erau într-o stare deplorabilă, de o uzură avansată, la multe din ele lipseau anumite părți componente, iar executorul a menționat din start că acestea sunt alte aparate de joc, decît cele asupra cărora s-a aplicat sechestru. Aparatele erau în număr de douăzeci, realizarea cărora nu era posibilă din motiv că aveau chiar unele din ele rugină, se putea de constatat că ele nu au fost recent utilizate, dar și uzura acestora făcea imposibilă utilizarea lor;

- concluziile raportului de expertiză nr. 578/12 din 16.03.2012, potrivit căruia, din examinările celor cinci module de afișare a informației cu tub cinescopic, demontate din aparatele de joc pe perioada de la 09.01.2012 pînă la 01.03.2012, reiese că modulele menționate, au fost fabricate pe perioada anilor 2002-2005. Pe suprafața plană a cutiei de protecție, în partea dreaptă a celor 20 de aparate de joc, supuse examinărilor de expertiză, sunt semne materiale care atestă faptul, că anterior, de corpul cutiei de protecție a fost fixată pe diagonală, o fișie dreptunghiulară, mai mult posibil executată din material metalic, prin utilizarea unei metode de nituire, care putea reprezenta o tăbliță cu parametri tehnici ai utilajului respectiv;

- conținutul procesului-verbal de ridicare din 02.02.2012, conform căruia de la martorul Rotaru V., au fost ridicate copiile autentificate a încheierilor de aplicare a

sechestrului și a proceselor-verbale din 19.11.2010, potrivit cărora a fost aplicat sechestrul pe 20 de aparate de joc de model „Scorpions”, a.f. 2005, și potrivit cărora inculpatul Butacov A., a semnat pentru răspunderea penală care o poartă în cazul substituirii sau tăinuirii bunurilor sechestrate.

Concomitent, instanța de recurs menționează că declarațiile părții vătămate, a martorului Rotaru V., și a inculpatului, atât la urmărirea penală cât și în instanța de fond sînt consecvente și nu trezesc careva dubii în ce privește veridicitatea lor.

În atare circumstanțe, se reține că instanța de apel greșit și-a motivat soluția de achitare odată cu admiterea apelului inculpatului, prin ce a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) CPP, eroare care poate fi corectată de instanța de recurs în temeiul art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) CPP.

8. Din considerentele relevate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în temeiul art.434- 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) CPP,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, și de către reprezentantul legal al părții vătămate, Socolovschi Vladimir, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26.12.2012, în cauza penală privindu-l pe Butacov Andrei Victold, cu menținerea sentinței primei instanțe, potrivit căreia ultimul a fost condamnat în baza art. 251 CP, la amendă în mărime de 1500 unități convenționale cu aplicarea pedepsei complimentare descrise în sentință.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală pronunțată în ședință publică la data de 21 mai 2013.

Președinte /semnătura/ Constantin Gurschi

Judecători /semnătura/ Constantin Alerguș

/semnătura/ Olga Adam

/semnătura/ Ion Arhiliuc

/semnătura/ Andrei Harghel

Copia corespunde originalului
Președinte

Constantin Gurschi